

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/88/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114011339
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3114011339.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Ondreja Gáboríka a JUDr. Ondreja Samaša v trestnej veci proti obžalovanému A. I. pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. na neverejnom zasadnutí 18.septembra 2014 o sťažnosti prokurátora Okresnej prokuratúry v Trenčíne (ďalej len prokurátor) podanej v neprospech obžalovaného A. proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 11.septembra 2014, sp.zn. 3T/97/2014 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 11. septembra 2014, sp.zn. 3T/97/2014 na hlavnom pojednávaní rozhodol podľa § 79 ods. 1 Tr. por. tak, že obžalovaného A. I. prepustil ihneď z väzby na slobodu s poukazom na to, že u neho pominuli dôvody tzv. útekovej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por., pretože dokazovanie vo veci bolo skončené a na hlavnom pojednávaní dňa 11.septembra 2014 bol obžalovaný neprávoplatným rozsudkom okresného súdu sp. zn. 3T/97/2014 uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v určenej skúšobnej dobe a uloženia povinnosti zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa o zamestnanie preukázateľne uchádzať.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení prokurátor sťažnosť v neprospech obžalovaného A. I. (podal tiež odvolanie v neprospech obžalovaného do výroku o treste). Do dňa konania neverejného zasadnutia súdu druhého stupňa však svoju sťažnosť bližšie neodôvodnil.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti na neverejnom zasadnutí dňa 18. septembra 2014 preskúmal podľa § 192 ods.1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Po splnení prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že okresný súd postupoval vecne správne, keď obžalovaného A. I. na hlavnom pojednávaní 11. septembra 2014 prepustil podľa § 79 ods. 1 Tr. por. ihneď z väzby na slobodu. Správne totiž zistil, že vzhľadom na ním uvedené okolnosti dôvod väzby obžalovaného podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. pominul. Od predchádzajúcich rozhodnutí o väzbe obžalovaného (uznesenie Okresného súdu Trenčín z 30.mája 2014, sp. zn. 0Tp/120/2012 a uznesenie Okresného súdu Trenčín z 12.augusta 2014, sp. zn. 3T/97/2014) nastala totiž v prospech obžalovaného zmena v konkrétnych skutočnostiach, ktoré v doterajšom priebehu trestného konania zakladali u neho dôvody tzv. útekovej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/, Tr. por. tak, ako na to správne poukázal aj okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia. Na hlavnom pojednávaní dňa 11. septembra 2014 bol totiž obžalovaný A. I. neprávoplatným rozsudkom okresného súdu sp. zn. 3T/97/2014 uznaný za

vinného z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. za spolu jedenásť čiastkových skutkov, z ktorých posledný spáchal v roku 2004 (okresný súd podľa § 257 ods. 5 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného A. I. o jeho vine) a bol za to odsúdený podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák., § 36 písm. j/, písm. l/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, pričom podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. bol obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložený na skúšobnú dobu tri roky za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v určenej skúšobnej dobe a uloženia povinnosti obžalovanému podľa § 51 ods. 4 písm. j/ Tr. zák. zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa o zamestnanie preukázateľne uchádzať a okresný súd zároveň rozhodol aj náhrade škody. Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť len v dôsledku včas podaného odvolania prokurátorom v neprospech obžalovaného a to len do výroku o treste. Vzhľadom na tieto skutočnosti - keďže výrok o vine napadnutého rozsudku nebol žiadnou z oprávnených procesných strán napadnutý (krajský súd v tejto súvislosti poukazuje na inštitút revízneho princípu, vyjadreného v ustanovení § 317 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého odvolací súd v rámci odvolacieho konania v prejednávanej trestnej veci už nie je oprávnený preskúmať aj výrok o vine napadnutého rozsudku, ale iba výrok o treste), úvahy o možnom úteku obžalovaného alebo jeho skrývaní sa, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu nie sú reálne. Aj podľa názoru krajského súdu, keďže obžalovaný A. I. bol súčasne už citovaným neprávoplatným rozsudkom okresného súdu odsúdený na podmiennečný trest odňatia slobody a vzhľadom na čas, kedy mal byť trestný skutok spáchaný (rok 2004) i osobu obžalovaného (hľadá sa na neho, akoby doposiaľ nebol odsúdený) i jeho aktuálny postoj k prejednávanej trestnej veci, keď reálne prejavil snahu nahradiť poškodeným spôsobenú škodu a jej časť už niektorým z poškodených aj skutočne nahradil, nemožno v tomto štádiu trestného konania vyvodiť záver o trvaní odôvodnenej obavy z úteku alebo skrývania sa z dôvodu hrozby vysokého trestu, teda záver o trvaní dôvodov tzv. útekovej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Záver okresného súdu o pominutí uvedeného väzobného dôvodu je vecne správny, preto krajský súd námietky prokurátora považoval za nedôvodné, neakceptoval ich a jeho sťažnosť ako nedôvodnú preto podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.